

vergadering **C111 – LAN6**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 6 februari 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de kustvisserij
- 705 (2012-2013) 3

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een verbod op het gebruik van neonicotinoïden
- 742 (2012-2013) 5

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de kustvisserij - 705 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, minister-president, collega's, volgens de kustvisseren lijkt de kustvisserij gedoemd om te verdwijnen. Officieel zijn er nog 21 kleine vissersboten, in de praktijk misschien nog een stuk minder. Ik verneem dat er nog een tiental vissersboten actief zouden zijn. De kustvisseren ondervinden de gevolgen van de stijging van de brandstofprijzen, die in twee jaar tijd verdubbeld zijn, terwijl de prijs voor vis dezelfde is gebleven.

Daarnaast is de kust volgens hen ook overbevist. Er komen veel schepen vanuit Nederland naar onze kust om te vissen. Zij mogen tot op 3 mijl komen, waardoor kustvisseren veel minder ruimte hebben.

De achteruitgang van de kustvisserij is nog het meest zichtbaar op de Vistrap in Oostende. Deze openluchtvismarkt, waar vissers zelf hun vis aan de man kunnen brengen en er een hogere prijs voor krijgen, werd in 2006 nog gerenoveerd om te voldoen aan de wetgeving van het Federaal Voedselagentschap. Van de zestien kraampjes zijn er momenteel echter nog maar zes over. Ik ben afgelopen weekend nog een kijkje gaan nemen, en toen was er maar eentje open. Binnenkort dreigt de Vistrap, dat ook een waardevol stuk folklore is in Oostende, helemaal te verdwijnen.

Minister-president, de kustvisseren hebben ook kritiek op de overheid, die hen te weinig zou steunen. Dat is misschien een kwestie van perceptie, want ik weet dat er de afgelopen jaren al heel veel inspanningen zijn geleverd. Volgens hen heeft de Vlaamse overheid de voorbije jaren volop de kaart getrokken van het grote vlootsegment en krijgen de kleine kustvisseren minder aandacht. Ze zijn van oordeel dat met hun verzuchtingen weinig rekening wordt gehouden.

Wat is uw visie op de kritiek van de kustvisseren dat er met hen geen rekening wordt gehouden? Volstaan de huidige maatregelen volgens u om de kustvisserijsector voldoende te ondersteunen? Welke maatregelen kunnen worden genomen om initiatieven als de Vistrap of andere openluchtvismarkten te ondersteunen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Verstreken, het is goed dat u deze vraag stelt, want ze biedt mij de gelegenheid om een aantal zaken te verduidelijken en de puntjes op de i te zetten. Er is immers mogelijk een verkeerde perceptie ontstaan, en die is dan een eigen leven gaan leiden. Dan is het goed dat we dat eens in alle duidelijkheid kunnen toelichten.

Ik onderstreep dat de Vlaamse overheid de belangen van de volledige vloot verdedigt. Dat slaat dus zowel op het grote als het kleine vlootsegment als op de kustvisseren. De stelling dat wij geen rekening zouden houden met de kleinere vaartuigen, is niet correct. Integendeel, het beleid houdt uitdrukkelijk rekening met de kleine vaartuigen. Ik zal dat onderstrepen met een aantal concrete punten, een aantal duidelijke beslissingen ten aanzien van de kleinere vaartuigen.

Er is voor het kleine vlootsegment een specifiek quotum bepaald. Van het quotum van de noordzeetong bijvoorbeeld, onze belangrijkste vissoort, wordt 34 procent voorbehouden voor de vaartuigen van het kleine vlootsegment, hoewel dat segment slechts 20 procent van het totale motorvermogen en 23 procent van de tonnage vertegenwoordigt. We hebben voor het kleine vlootsegment relatief gezien dus een belangrijker deel van het quotum gevrijwaard. Vanuit die redenering zouden grote vaartuigen kunnen stellen dat ze benadeeld worden ten opzichte van de kleine. Daar geldt dus een positieve discriminatie voor dat kleine vlootsegment.

De reden voor die voorkeursbehandeling op het vlak van quotum is dat de vaartuigen van het kleine vlootsegment minder alternatieven hebben dan de grote vaartuigen wat de keuze van visgronden betreft. Mocht er dus kritiek komen vanwege het grote vlootsegment, hebben we een duidelijk argument ter verdediging van die positieve discriminatie.

Speciaal voor kleine vaartuigen is het kustsegment ingesteld: kleine vissers die ervoor kiezen en voldoen aan een aantal voorwaarden, krijgen, in tegenstelling tot alle andere vaartuigen, geen vangstbeperkingen opgelegd. Dat geldt voor quota onderworpen aan meerjarenplannen, maar zelfs daar krijgen kustvissers het dubbele van hun overige collega-vissers. Dat is dus een tweede element van positieve discriminatie voor de kleine vaartuigen.

Een van de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen, namelijk maximaal 24 uur op zee, werd recent nog versoepeld naar 48 uur, omdat die beperking voor kleine vaartuigen, vooral de garnaalvissers, een belemmering bleek.

De visserij in de 3 mijlszone voor de kust wordt voorbehouden voor de kleine vaartuigen met maximaal 70 brutoton. Met betrekking tot investeringsdossiers is de toegang vrij voor alle vaartuigen, dus evenzeer voor kleine als grote vaartuigen. Het blijkt evenwel dat de rentabiliteit van de grote vaartuigen beter is dan die van de kleinere, waardoor het voornamelijk grotere vaartuigen zijn die gemakkelijker inspelen op de geboden mogelijkheden. Dat is echter de normale gang van zaken.

Ik heb nog een aantal andere elementen, maar de elementen die ik heb meegegeven, zijn niet voor discussie vatbaar. Die behelzen heel duidelijk een positieve discriminatie. De maatregelen die wij nemen, komen het kleine vlootsegment ten goede.

U vraagt of de huidige maatregelen volstaan. Ik heb daar al op geantwoord, meen ik, maar ik wil nogmaals onderstrepen dat vandaag de 3 mijlszone voor de kust voorbehouden is voor kleinere vaartuigen, met een tonnenmaat van maximaal 70 brutoton. Ik weet dat kustvissers vragende partij zijn om de 6 mijlszone voor de kust uitsluitend voor hen te reserveren. Die uitbreiding is evenwel niet mogelijk, aangezien de toegang tot de zone van 3 tot 12 mijl op het niveau van de Europese Unie is geregeld. Er is positieve discriminatie, maar dit moet natuurlijk passen in het Europese kader. Ik kan geen maatregelen nemen die van dat kader afwijken.

Anderzijds werkt de federale overheid aan een ruimtelijk plan voor de Noordzee, en de aanleg van Natura 2000-gebieden is daar een onderdeel van. Dit zal allicht ook aanleiding geven tot verscherpte maatregelen voor de visserij om de instandhoudingsdoelstelling te realiseren. De besprekingen daarover volgen we met grote aandacht, en we zullen erop toezien dat de kleine vaartuigen daar niet het slachtoffer van worden.

Ten slotte vroeg u welke maatregelen er kunnen worden genomen om initiatieven als de Vistrap of andere openluchtvismarkten te ondersteunen. Ik heb begrepen dat u daar recent zelf nog bent geweest. Het initiatief van een korte keten van producent naar consument, zoals dat wordt verwezenlijkt aan de Vistrap, draagt bij tot een betere inkomensvorming van de primaire producent en geniet mijn volle steun. Ik vind dat een schitterend initiatief. As 4 van het Europees Visserijfonds (EVF) is gericht op de ontwikkeling van visserijgemeenschappen. Een aantal van de projecten die inmiddels voor de Vlaamse kust goedgekeurd zijn en Vlaamse steun hebben gekregen, zijn gericht op de korte keten, maar ook op de promotie van dagverse vis. Het gaat hier om initiatieven gericht op topchefs en restaurants, maar ook op de consument. Die initiatieven moeten de band tussen visser en consument nauwer aanhalen. Ook daar zijn we dus mee bezig.

Ik denk daarmee te hebben aangetoond dat het kleine vlootsegment dus zeker voldoende aandacht krijgt. Sterker nog, er is sprake van positieve discriminatie. We willen dat kleine vlootsegment absoluut alle kansen geven op een verdere rendabele ontwikkeling van activiteiten. Ik hoop met deze antwoorden een en ander te hebben verduidelijkt, zodat u nog meer kennis van zaken hebt dan nu al het geval is.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Het is goed dat u dat kleine vlootsegment een hart onder de riem steekt. Er zijn immers niet zo veel vissers meer, maar ze worden toch blijvend ondersteund. Uiteindelijk, vis is nog altijd gezond. De term ‘positieve discriminatie’ wordt normaliter gebruikt in het kader van het gelijkekansenbeleid, maar het is goed dat die vloot van kleine vissers extra stimulansen krijgt.

De perceptie is natuurlijk het belangrijkste. Wat wordt gezegd, gaat misschien een eigen leven leiden. Het is goed dat u hier heel duidelijk hebt gezegd wat u al hebt gedaan, en dat u verklaart dat u dit ook blijvend zult ondersteunen. Ik dank u in elk geval in naam van de vissers.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een verbod op het gebruik van neonicotinoïden - 742 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister, geachte leden, mijn vraag gaat over het problematische gebruik van neonicotinoïden. Die problematiek is de meeste commissieleden ondertussen wel genoegzaam bekend.

Ongeveer twee weken geleden maakte de European Food Safety Authority (EFSA) studies bekend over de impact van drie neonicotinoïden, namelijk clothianidine, imidacloprid en thiamethoxam, op de honingbij en het probleem van de bijenverdwijnziekte. Die studies lieten aan duidelijkheid niets te wensen over. Ze bevestigen eigenlijk wat we al lang wisten: er is een duidelijk aantoonbaar verband tussen het gebruik van deze chemische gewasbeschermers en de bijenverdwijnziekte. De titel van de Europese studie was dan ook kort en krachtig: ‘Late Lessons From Early Warnings’.

Onderzoekers in Frankrijk en Duitsland hadden de nefaste subletale gevolgen van het gebruik van neonicotinoïden voor de honingbij al eerder uitgebreid aangetoond. Er is ook een documentaire over gemaakt, die heel duidelijk de problematiek schetst. Dit onderzoek leidde reeds op een verbod van die neonicotinoïden in de buurlanden Frankrijk, Italië en Duitsland. Nederland overweegt blijkbaar ook een dergelijk verbod. Dat zou blijken uit het verslag van de discussie in de Nederlandse landbouwcommissie.

Professor Frans Jacobs heeft in onze commissie zijn MINBEE-rapport voorgesteld. Hij heeft die problematiek daarbij zijdelings aangehaald. Ons parlement heeft unaniem het voorstel van resolutie ter bescherming van de honingbij goedgekeurd. De resolutie vraagt het wetenschappelijk onderzoek op te volgen. Dit wetenschappelijk onderzoek heeft nu zijn bijdrage geleverd, denk ik en dat op een verbluffende wijze.

Onder druk van de actuele Europese agenda heb ik mijn vraagstelling enigszins moeten aanpassen. Op Europees vlak beweegt immers een en ander. Europees commissaris Borg wil het gebruik van deze drie neonicotinoïden opschorten. Na verder overleg met de experts op 25 februari 2013 wil hij een beslissing nemen. Die beslissing zal onder meer het voorstel inhouden het gebruik van deze gifstoffen op maïs, zonnebloem, koolzaad en katoen vanaf deze zomer voor een periode van twee jaar op te schorten.

In België is het gebruik van deze stoffen gedeeltelijk beperkt en gereguleerd. Het gebruik is tot de professionele sector beperkt. We hebben echter vastgesteld dat deze producten in ruime mate op koolzaad en op maïs worden gebruikt. Dat zijn planten die bijen in ruime mate bezoeken en waarvan de pollen zich kilometers ver kan verspreiden.

Over het economisch belang van de honingbij moet ik het hier niet hebben. Volgens professor Jacobs staat de honingbij wereldwijd in voor een economische meerwaarde van ongeveer 130 miljard euro. Voor België kan de economische meerwaarde van de bij op 340 miljoen euro worden geraamd.

Minister-president, welke conclusies trekt u uit de Europese wetenschappelijke studies? Bent u bereid deze problematiek bij de federale overheid aan te kaarten en op die manier tot een Belgisch verbod op het gebruik van neonicotinoïden te komen? Bent u bereid om in afwachting van een eventueel Belgisch verbod maatregelen in Vlaanderen te nemen en het gebruik van neonicotinoïden op maïs en zonnebloem te verbieden?

Als ik het goed heb begrepen, moeten de Europese lidstaten een eventueel Europees verbod nog goedkeuren. Is Vlaanderen bereid te volgen of zullen we met betrekking tot de voorliggende Europese voorstellen op de rem staan?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, de heer Peeters heeft met zijn vraag om uitleg zeker een punt. Ik heb vorige week zelf een schriftelijke vraag over dit onderwerp ingediend. Die schriftelijke vraag gaat nog een stapje verder dan de vragen die de heer Peeters net heeft gesteld.

Volgens mij bevinden we ons allemaal in een zekere tweestrijd. Het gaat om de landbouw, de bijen en de insecticiden. We zullen niet zo snel een beslissing kunnen nemen die ergens een voordeel inhoudt. De meeste beslissingen zullen een voordeel voor de ene en een nadeel voor de andere met zich meebrengen.

De Europese Commissie heeft een voorstel ingediend om het gebruik van neonicotinoïden gedurende twee jaar op te schorten. Dit voorstel is bedoeld om de bijen te beschermen. Naar verluidt is de Belgische overheid van mening dat een compleet verbod te verregaand zou zijn. Ik ben het daarmee eens.

In België gelden momenteel al maatregelen in verband met de zaaizaadbehandeling die de risico's voor bijen tot een minimum beperken. Bovendien zou een verbod het risico inhouden dat andere insecticiden zouden worden gebruikt. Voor bepaalde teelten is er geen alternatief om bepaalde parasieten te bestrijden. De Belgische Vereniging van de Industrie van Gewasbeschermingsmiddelen vreest dan ook dat de rentabiliteit van een aantal teelten, zoals de suikerbietenteelt en de industriële erwenteelt, zonder neonicotinoïden in het gedrang zou komen.

Minister-president, mijn vragen liggen enigszins in de lijn van de vragen die de heer Peeters net heeft gesteld. Ik ga in mijn vragen echter wat specifiek in op de twee net vermelde teelten en op een aantal opmerkingen die ik net heb gemaakt.

Wat is uw standpunt over een tweejaarlijks verbod?

We zouden ons allemaal de vraag moeten stellen of de momenteel in België geldende maatregelen inzake zaaizaadbehandeling met insecticiden volstaan. Wat is uw mening?

Welke economische impact zou een dergelijke opschorting met zich meebrengen voor de Vlaamse landbouw in het algemeen en voor de suikerbietenteelt en de industriële erwenteelt in het bijzonder? Dat is de reden waarom ik er een schriftelijke vraag van had gemaakt. Dit vergt immers wat rekenwerk.

Kan de Vlaamse overheid, eventueel in samenwerking met de federale overheid, nog bijkomende maatregelen nemen om de andere mogelijke oorzaken van de bijensterfte, zoals de varroamijt en het verminderd voedselaanbod, in te dijken?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, ik wil me heel kort bij deze vraag om uitleg aansluiten. Uit onderzoek is gebleken dat de neonicotinoïden zeer schadelijk voor bijen zijn. Het al dan niet verbieden van het gebruik van pesticiden is natuurlijk een federale bevoegdheid. Volgens mij kan de minister-president hier evenwel toch zijn visie geven.

Indien ik het goed heb begrepen, wil minister Laruelle eerst een onderzoek laten uitvoeren. Uit dit onderzoek zou moeten blijken wat de impact op de landbouw in België zou zijn. Blijkbaar is het gebruik in Frankrijk al langer verboden. Misschien kunnen we hier een voorbeeld aan nemen en eens nagaan of hierdoor in Frankrijk problemen zijn ontstaan.

Het is natuurlijk belangrijk dat de landbouw voldoende kan produceren. Indien we zonder bijen zouden vallen, zouden we echter ook met een probleem zitten. Volgens mij is het dan ook belangrijk die bijen zo goed mogelijk te beschermen.

De voorzitter: De leden van deze commissie zullen zich allicht herinneren dat we een gemeenschappelijk voorstel van resolutie betreffende de bijenproblematiek hebben opgesteld. Dit is een van de facetten die toen zijdelings aan bod zijn gekomen. De minister-president heeft toen een uitgebreid actieplan laten opstellen. Ik veronderstel dat deze bezorgdheid in dat licht aan bod komt.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, deze commissie volgt de bijenproblematiek al jaren terecht van zeer nabij op. Tijdens de vorige legislatuur heeft de heer Frans Peeters, samen met een aantal andere Vlaamse volksvertegenwoordigers, hierover op regelmatige tijdstippen vragen om uitleg gesteld. Het wordt nu overgenomen door een andere 'Peeters', aangevuld door de heer Callens en andere collega's. De bevoegde minister is er al die jaren intensief mee bezig geweest, het is ook een zeer belangrijk probleem. Ik ontmoet regelmatig imkers, die me op de hoogte houden.

Mijnheer Peeters, u hebt de context al even gegeven. Omdat er recent aanwijzingen waren dat bestrijdingsmiddelen uit de groep van de neonicotinoïden een gevaar zouden kunnen betekenen voor de bijenpopulatie, heeft het Europees Voedselagentschap of de European Food and Safety Authority (EFSA) in opdracht van de Europese Commissie een herbeoordeling uitgevoerd van de effecten op bijen van de drie werkzame stoffen uit die neonicotinoidengroep. U hebt de verschillende stoffen vermeld en heel correct uitgesproken. EFSA heeft naar alle momenteel in de EU toegelaten zaadbehandelingsmiddelen en granulaten gekeken. Op 16 januari 2013 heeft EFSA de resultaten van de herbeoordeling gepubliceerd. Naar aanleiding daarvan hebt u ook uw vragen gesteld.

Belangrijk is dat EFSA concludeert, op basis van een voorlopige risico-inschatting, dat een hoog risico voor bijen bij toepassing op sommige gewassen is geïdentificeerd of niet kan worden uitgesloten. De risico's worden door EFSA op een nieuwe manier, via een nieuw toetsingskader, geëvalueerd. Het EFSA-rapport geeft aan dat er momenteel nog onvoldoende gegevens voorhanden zijn om een definitieve risico-inschatting te kunnen maken.

De problematiek van het risico van gewasbeschermingsmiddelen op bijen is niet nieuw. We hebben dat al aangekaart en er tijdens de rondetafel in 2011 al met de bijensector over gesproken. In dat kader wil ik er wel op wijzen dat wetenschappers en experts hebben aangegeven dat de problemen met bijensterfte, zoals u hebt gezegd, mijnheer Callens, te wijten zijn aan de ernstige besmetting met de varroamijt en het verminderen van de biodiversiteit onder andere in onze tuinen, waardoor minder voedsel aanwezig is voor de bijen. Ik wil het probleem niet minimaliseren, maar het is wel ruimer dan het probleem dat uit het rapport komt. U weet dat wij acties hebben genomen om het aantal bijenvriendelijke teelten in de landbouwsector aan te zwengelen, bijvoorbeeld de inzaai van bijenvriendelijke groenbedekkers in het najaar.

Wat het EFSA-rapport betreft, ben ik van oordeel dat we maximaal rekening moeten houden met de bevindingen ervan, ook al zijn nog niet alle gegevens voorhanden om tot een

definitieve risico-inschatting te komen. We mogen niet redeneren dat het nog niet definitief is en we dus kunnen afwachten. Dat zou een verkeerde houding zijn. De erkenning van gewasbeschermingsmiddelen is, zoals u weet, vooralsnog een bevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid. Ik ga ervan uit dat het federale erkenningscomité rekening zal houden met de conclusies van het EFSA-rapport en waar nodig beperkingen zal opleggen.

Mijnheer Peeters, op Europees niveau is men daar zeer ernstig mee bezig. Deze maand nog zal men daar belangrijke discussies houden. De Europese Commissie heeft op de vergadering van het Standing Committee on the food chain and animal health van donderdag 31 januari 2013 het EFSA-rapport als eerste punt op de agenda geplaatst. De Europese Commissie bepleit een opschorting van het gebruik van neonicotinoiden voor de teelt van gewassen die bijen aantrekken, onder andere koolzaad, katoen en zonnebloemen. De experts van de lidstaten in het Standing Committee hebben de studie besproken en zullen tegen 28 februari 2013 hun bevindingen doorgeven. Ik vind dat men op Europees niveau de koe bij de horens vat. Eind februari zullen ze de bevindingen bekendmaken.

Enkele lidstaten voornamelijk uit Centraal- en Oost-Europa zijn gekant tegen een verbod op het gebruik van deze stoffen. Zij vrezen vooral problemen in de maïsteelt, omdat ze te kampen hebben met zware problemen met maïswortelboorders, die de maïsteelt zware schade toebrengen. Zoals u weet, bestaat daar een goed alternatief voor in de vorm van een genetisch gemodificeerde maïs, waarbij bespuiting met bestrijdingsmiddelen in het geheel niet nodig is, maar natuurlijk is dat een dilemma, mogelijk ook voor u. *(Opmerkingen van de heer Dirk Peeters)*

Toch niet? Goed. Men kan dus de problematiek van de maïswortelboorders heel eenvoudig oplossen door genetisch gemodificeerde maïs. Dan moet er niet worden bespoten. Het zijn de bijen versus de genetisch gemodificeerde maïs, wat dit probleem betreft. Alle partijen dringen erop aan om doordachte beslissingen en gefundeerde maatregelen te nemen, gebaseerd op onderzoek en cijfers.

Voorzitter, collega's, mijnheer Peeters, het is dus een heel belangrijk rapport. We willen niet wachten tot het definitief is. We moeten stappen zetten. Op Europees niveau is men daarmee bezig. 28 februari 2013 is een belangrijk moment, omdat de experts zich dan moeten uitspreken. Ik heb begrepen, als er geen eensgezindheid is, dat de Commissie zelf snel zal komen tot maatregelen. Het verbieden zal voor bepaalde teelten zeker op de agenda staan en dus mogelijk worden beslist.

Voor België is de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid bevoegd. Ik dring erop aan dat er zo gauw mogelijk stappen worden gezet, liefst op het Europese niveau, dat is beter voor iedereen. We moeten niet cavalier seul spelen. Februari is een korte maand, we moeten dus kort op de bal spelen. Ik ga ervan uit dat we dit dossier op het Europese niveau in maart kunnen afronden. Mocht dat niet zo zijn, dan moet België bijkomende stappen zetten.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik ben optimistisch omdat u zegt dat u het probleem erkent en goed inschat, en de studies op hun waarde wilt beoordelen. Als ik u goed begrijp, zal Vlaanderen, als er een verbod komt op het Europese niveau, niet op de rem gaan staan, maar de Europese aanpak steunen.

Wat ik niet goed heb begrepen, is wat de rol van Vlaanderen is ten opzichte van de federale overheid. Het is belangrijk om een overleg op te starten om de Vlaamse houding aan de federale overheid over te maken. De federale overheid zit aan de overkant van de straat, het is geen andere wereld.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Er is goed overlegd met de federale overheid. Ik heb geen enkele aanwijzing dat de federale overheid Europa niet zou volgen. Als Europa tot een

beslissing komt, zal de federale overheid dat zonder meer doortrekken. Er zou een probleem zijn als de federale overheid niet tot een beslissing komt en als elke lidstaat vrij zou zijn om zelf beslissingen te nemen. Dan moeten we dat rapport au sérieux nemen en zelf verboden opleggen, en omdat we niet bevoegd zijn om dat te doen, zullen we daarover met de federale overheid praten.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, ik begrijp dat u sommige van mijn vragen niet onmiddellijk kunt beantwoorden. Ik stel voor dat ik een schriftelijke vraag overmaak, zodat ik een zicht krijg op de zaken die u niet hebt beantwoord, op wat de consequenties kunnen zijn voor het tweejaarlijkse verbod en voor de landbouw.

Ik dring er ook op aan om zo snel mogelijk intense studies te laten uitvoeren zodat we met wetenschappelijk bepaalde gegevens kunnen beslissen over het dilemma. Als er voedsel-elementen zouden verdwijnen uit onze productie, dan betekent dat een serieus probleem.

Ik ben wel verheugd dat ik de heer Dirk Peeters 'ja' zag knikken toen we het over genetisch gemodificeerde producten hadden. Mijnheer Peeters, ik dacht dat u niet 'neen' zei. Misschien is dat in de toekomst een mogelijke oplossing voor dergelijke problemen. Men moet niet denken dat men met genetisch gemodificeerde producten altijd zoekt naar meer, groter, langer en zwaarder. Het kan ook zijn dat men met die genetisch gemodificeerde producten een oplossing zoekt om ziektes te vermijden van bepaalde producten. Sommige mensen zitten daardoor in een tweestrijd en weten niet goed of ze dat wel of niet positief zullen onthalen. Hier zou het wel interessant kunnen zijn.

Er is nog heel wat werk aan de winkel om het probleem dat we hier hebben aangekaart, op Vlaamse, Belgische en Europese maar ook op wereldschaal op te lossen.

De voorzitter: Minister-president, we spreken af dat het antwoord op de bijkomende technische vragen via het commissiesecretariaat aan de commissieleden wordt bezorgd. Dit gesprek zal te gelegener tijd worden voortgezet.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■